

ZARZĄDZENIE

Dnia 28 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

po zapoznaniu się z pismem skazanego **T. W.** oznaczonym jako wniosek o wznowienie postępowania, sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKo 307/24,

stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

[PŁ]

UZASADNIENIE

Skazany T. W., pismem z 28 stycznia 2025 r., oznaczonym jako wniosek o wznowienie postępowania, sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKo 307/24, wskazał na wystąpienie bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. związanej z wadliwie ukształtowanym składem Sądu odwoławczego, mającym polegać na udziale w składzie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sędziego X. Y., który stanowisko sędziego sądu apelacyjnego uzyskał w procedurze z udziałem wadliwie ukształtowanej KRS.

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. możliwe jest wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem z powodu wskazanych tam przesłanek. Z urzędu wznowienie takiego postępowania sądowego możliwe jest

także w razie ujawnienia się bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 542 § 3 k.p.k.) i do jednej z nich właśnie odnosi się wniosek sygnalizacyjny.

Zasadnicze znaczenie dla rozpoznania tej sprawy ma uchwała 3 połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020. Jak wskazano w niej: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej w okresie podejmowania przez te organy zamachu na dobro wymiaru sprawiedliwości, które w związku z faktem powołania na stanowisko sędziowskie z udziałem wadliwie ukształtowanej KRS prowadzą do wniosku, że nie zapewnia on w ocenie bezstronnego obserwatora wymaganych standardów bezstronności i niezależności. W tej sprawie autor sygnalizacji wskazał na powołanie sędziego X. Y. z udziałem wadliwie funkcjonującej KRS, jednak sędzia ten nie był członkiem składu orzekającego, wydającego postanowienie o odmowie wznowienia postępowania w sprawie II AKo 307/24. Zarzut ten nie mógł też dotyczyć członków składu orzekającego w przedmiocie wznowienia postępowania skoro nie uzyskali oni awansu w takiej procedurze. Poza tym zarzutem wnioskodawca nie wskazał na istnienie żadnych innych okoliczności. Nie są one także znane Sądowi Najwyższemu z urzędu.

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że przedstawiona sygnalizacja nie wykazała podstaw do stwierdzenia by ujawniona została przesłanka wskazana w art. 542 § 3 k.p.k., a zatem wznowienie postępowania jest w tym trybie pozbawione podstaw.

Biorąc powyższe pod uwagę zarządzono, jak na wstępie.

[PŁ]

[a.ł]

